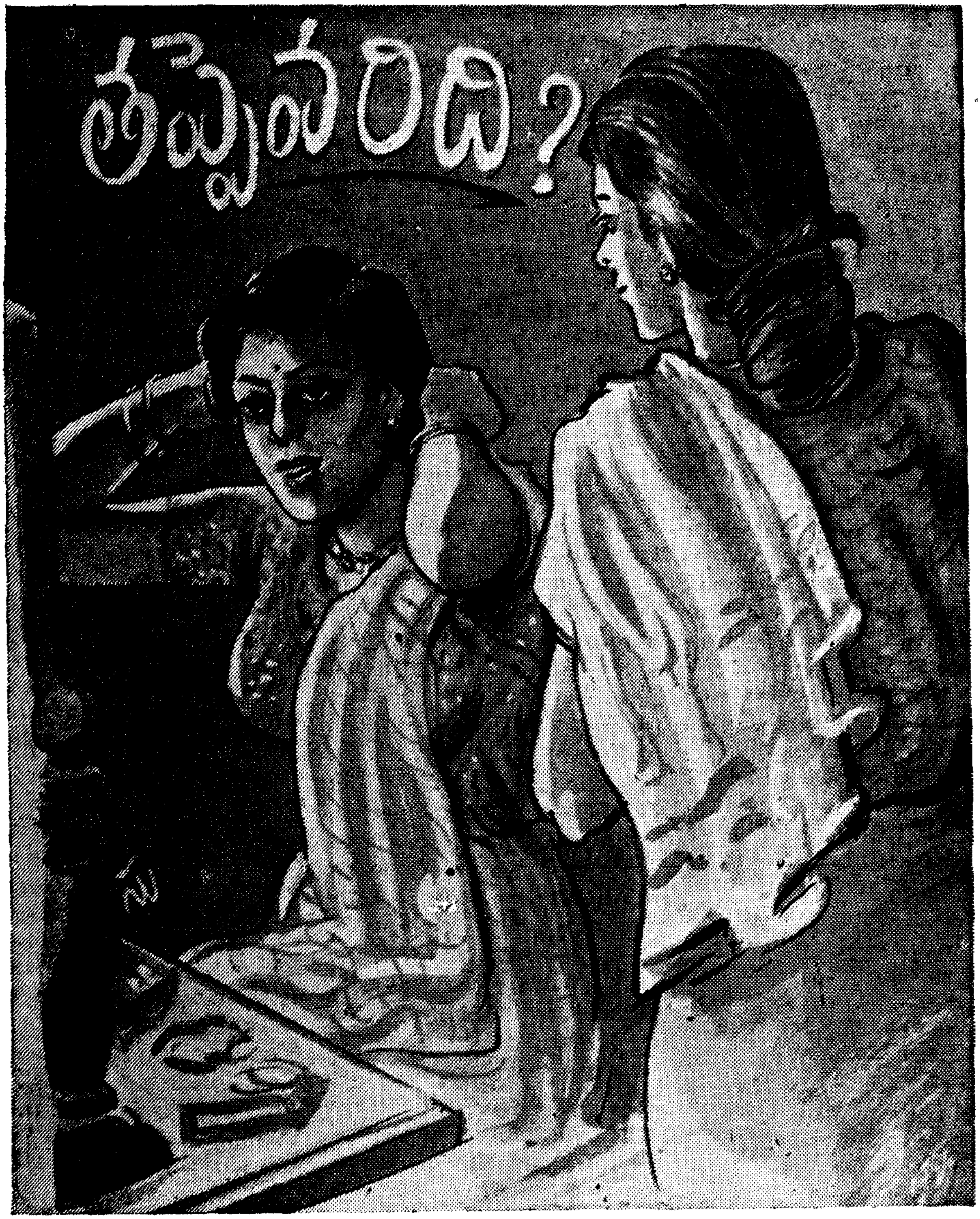

ల్లారు జామున నాలుగుగంటలకే తెలివి వచ్చేసింది పేరయ్యకి. మళ్లీ నిద్ర పోదామని ఎంతో ప్రయత్నం చేసేడే కాని లాభం లేకపోయింది. లేచి మంచంమధ్యని కూర్చున్నాడు. దీపం కొడిగట్టిఉండడం

చేత కాంతి ఇట్టే లేదు. ముసలితనం అవడం చేత పగలే దృష్టి సమంగా ఆనదు!... ఇక రాత్రి బొత్తిగా కనిపించదు. అంచేత తను ఆ సమయంలో కళ్లు మూసుకొనినా ఒకటే!– తెరచినా ఒకటే! ఏమయినా గ్రుడ్డికన్నా మెల్లనయ

మన్నట్లు, కళ్లు మూసుకొని కూర్చునేకన్న తెరచి కూర్చుంటే కొంతవరకూ నీడల మాత్రంగానైనా దృష్టిఆనుతుందని కళ్లు తెరచే కూర్చున్నాడు మంచంమధ్యని మఠం వేసుకొని!!– ఆఇల్లు పురాతనపద్ధతులలో కట్టిన దవడంచేత కిటికీలు లేనేలేవు. శీతాకాలం అవడంచేత ఆ ఉన్న ఒక్కతలుపూ మూసేసుకున్నారు. అయినా చలి వేస్తున్నాదికాబోలు! దుప్పటీ కప్పుకొని కూడా "ఉహుహుహు" అని వణుకుతూ కూర్చున్నాడు పేరయ్య. ఏమయినా ముసలితనంకదూ!... ఏమాత్రం చలి వేసినా వణికిపోతాడు.

భర్తలేచిన అయిదు నిముషాల్లోనే భార్య రవణమ్మకూడా లేచిపోయింది. శీతాకాలం కదా మరి!...రాత్రిభాగం ఎక్కువ! సాయంత్రం ఆరుగంటలకే చీకటిపడిపోతుంది కనక ఆరున్నగ అయేసరికే రాత్రి భోజనాలు అయిపోతాయి! ఇక అక్కడినుంచీ నిద్రపోవడమేగా ముసిలాళ్ళకు పని!....

ఆవాళ పేరయ్య రాత్రి ఏడుగంటలకే పడుకోవడంచేత, తెల్లారుజామున నాలుగు గంటలకే తెలివి వచ్చేసింది. నిద్ర లేచినవెంటనే చుట్ట కాల్చడం ఓ అలవాటు పేరయ్యకి. చుట్టలకట్టకోసమని అలమరమీదకి చెయ్యిజాపి వెతికేడు. కానీ కట్ట ఎక్కడా కనిపించలేదు. క్రిందికి పడిపోయుంటుందని అనుకున్నారు. ఆ చీకటిలో తన కేలానూ కనిపించదది! అంచేత...

"ఔనేవ్!.... నా చుట్టలకట్ట క్రిందకి పడిపోయినట్లుంది. వెతుకుమీ," అని భార్యనుద్దేశిస్తూ అన్నాడు పేరయ్య.

"అబ్బ!— ఆ మంచంక్రిం దెక్కడో పడిపోయుంటుందండీ!... నేను దాని క్రిందికి దూరలేనాయె!... పోనీ కామాక్షయినా లేదు. అదయితే దూరగలదు!" అంది రవణమ్మ విసుక్కుంటూ లేచి అలమర వేపు వెళుతూ.

"కామాక్షి లేదూ?... ఎక్కడికెళ్లింది?... ఇంతసేపయి ఇక్కడే ఉన్నదనుకుంటున్నాను!" అని ఆశ్చర్యంతో అడిగేడు పేరయ్య.

"మన కామయ్యగారింటికెళ్లిందండీ!. వాళ్ల శీతాయీ, ఇదీ రాత్రి బాతాఖానీ ఆడుతూ పదకొండువరకూ మేలుకున్నారట!... మళ్లీ చలిలో అక్కడనుంచి రావడం కష్టమని శీతాయి దాన్నక్కడే పడుకోమని చెప్పి, వాళ్ల పాలిగాడిచేత కబురంపిం దావిషయం."

"వెర్రితల్లి!... శీతాయి అంటే ఎంతో అభిమానం దానికి! నిజంగా ఎంత అక్కచెల్లెళ్లయినా అంత అన్యోన్యంగా ఉండరు. అన్నట్టు నాచుట్టలకట్ట వెతికా?" అని అంటూఉండగానే రవణమ్మ కట్టను వెతికి చేతి కందించింది,

"అలమరలోనే ఉం దది!... అంతలా వెతికేరన్నమాట!" అని అంటూ.

"అలమరలోనే ఉందా?... సరేగానీ దాని కక్కడ కప్పుకుందికి ఉందో, లేదో," అన్నాడు పేరయ్య చుట్ట నోట్లో పెట్టుకుంటూ.

"ఆ లేకేం?... కావలసినన్ని దుప్పట్లు వాళ్లింటినిండా!"

"అన్నట్టు నీకి విషయం తెలుసూ?– వచ్చే ఆదివారంనాడు, శీతాయిని చూడడానికి పెళ్లికొడుకు వస్తున్నాడు."

"ఔనట!... నిన్న ఉదయమే తెలిసింది. మీతో చెపుదామనుకుంటూనే మరచిపోయాను... కుర్రాడేమో కాకినాడలో ఇంటర్మీడియట్ చదువుతున్నాడుట!...రెండు మేడలున్నాయట!. సాలుకు వెయ్యిరూపాయలు శిస్తు వచ్చే భూమికూడా ఉందిట!... కుర్రాడికి తండ్రి లేడట!... అంతా ఆ కుర్రాడిదే పెత్తనం. ఎఱ్ఱగా బాగానే ఉంటాడని వాళ్ల నాన్నగారు అన్నారుట. ఆదివారంఉదయం ట్రయినులో వస్తారట పిల్లనీ చూడ్డానికి." అంది రవణమ్మ.

"కట్నంవిషయమై ఏమయినా తెలిసిందా?" అని మళ్లీ పేరయ్యప్రశ్న.

"వాళ్లు కట్నం ప్రత్యేకించి అడగలేదుగానీ వీళ్లే 'వెయ్యిరూపాయలవరకూ ఇస్తా'మని అన్నారట. పిల్ల నచ్చితే చేసుకుంటామన్నారు." అంది రవణమ్మ.

"ఏమయినా డబ్బున్నవాళ్లు!... ఎంత కట్నమయినా ఇచ్చుకోగలరు, వాళ్లకేం?" అని ఓ రకమయిన నిస్పృహతో అన్నారు.

తన కెందుకా నిస్పృహ! ఏం?...వాళ్ల పిల్లకు మంచి సంబంధం వస్తే తన కేం?...

...ఔను మరి!... తన కూతురితో సమానవయస్సుగల సీతాయికి పెళ్లి సంబంధం కుదరబోతున్నది. తన కూతురి పెళ్లివిషయంమాత్రం ఏ నిశ్చయానికీ రాలేదు. ఆ సందర్భంలో ఎవరికైనాసరే ఆందోళన ఉండడం సహజం. ఆందోళన వుంటేమాత్రం తనేం చేయగలడు? ఏవో కొన్ని సంబంధాలు చూచేడు. కానీ చింకిగంప పెట్టుకుని కూర్చున్నారు వరుడు తరఫువాళ్లు!... వాళ్లు కోరినంత కట్నం తను ఎలానూ ఇచ్చుకోలేడు. అందుకే అతని కా ఆందోళన.

* * *

ఆదివారం వచ్చింది. పెళ్లిచూపులకు వస్తారని కామయ్యగారు ఇంటినంతటినీ అందంగా తయారుచేసేరు. వీధి సావిట్లో ఓ టేబిలు, దానిచుట్టూ నాలుగు కుర్చీలు, మరో వార రెండు ఈజీచైరులు, గోడమీద హిందూదేశపు దేముళ్ల బొమ్మలూ 'ఎరేంజి' చేసేరు అంతకు ముందుపడిన ఓ పెద్దవానకి వీధి ప్రహారీగోడ పడిపోయింది. అది అలా ఉంటే చాలా అసహ్యంగా ఉంటుందని, ఆగోడ పెట్టించేసేరు. దానికి సిమ్మెంటు ప్లాస్టింగ్ కూడా చేయించేసేరు. ఇంటంతటకీ సున్నాలు వేయిద్దామనుకున్నారేగానీ, 'టయము' చాలిందికాదు. అయినా మొత్తంమీద ఇల్లు చూడడానికి చాలా అందంగానే ఉంది.

ఇక వాళ్లొచ్చిన తరువాత, ఏదో ఓ టిఫిన్, కాఫీ ఇయ్యాలి. భోజనం చెయ్యమన్నా చెయ్యరు. ఎంచేతంటే "కతుకుతే అతకదు." అన్న విశ్వాసం వాళ్లకి ఉండొచ్చు!... వాళ్లకా విశ్వాసం ఉన్నదో లేదో తెలియదుగానీ కామయ్యగారికి మాత్రం ఆ నమ్మకం బాగా ఉన్నది. అదివరకోమారు తాను పెళ్లిమాటలకని వెళ్లి, వాళ్లు బలవంతంపెట్టడంచేత అక్కడ భోంచేసీసేరు. తరువాత ఆ సంబంధంకూడా కుదరలేదు. తను ఎలా భయపడ్డాడో అలానూ జరగడంచేత ఆ విషయంలో అతని నమ్మకం మరీ బలీయమయింది!... ఆ వచ్చే వాళ్లని మాటవరసకు ఓ మారు "భోజనంచేయండి" అని అన్నా ఆట్టే బలవంతంపెట్టకూడదని నిశ్చయించుకున్నారు కామయ్యగారు. ఎందుకయినా మంచిదని క్షీరాన్నంకోసం, పంచదార సగ్గుబియ్యం జాగర్తచేసుంచేరు.

ఆవాళ తొమ్మిది గంటలకు వాళ్లొస్తారనగానే, ఉదయం ఏడుగంటలనుంచే శీతాయిని అలంకరించడం మొదలుపెట్టింది కామాక్షి. మొత్తానికిలా అయితేనేం, చాలా బాగానే మేకప్ చేసింది కామాక్షి.

"శీతాయీ... మొగాళ్ల దృష్టిలో ఆడది ఏరకంగా ఉంటే అందంగా ఉంటుంది?" అని చటుక్కున ఓప్రశ్న వేసింది కామాక్షి.

"ఏమో!... నాకేం తెలుసు!!... ఇంతకీ ఈ వేషంలో నేను నీకు నచ్చేనా?" అంది శీతాయి నవ్వుతూ

"మరి నాకంటికి నువ్వు నచ్చవు. నేనే మొగాణ్ణయి ఉంటే.. "

"ఆ! నువ్వే మొగాడివయి ఉంటే, అప్పుడు కూడా మనస్నేహం ఈరకంగానే ఉంటే, మనిద్దరం ఒకరి కొగి..."

ఆఁ ఆఁ. తగ్గించు నీ భావతరంగాలని!... ఇప్పటికి ఇలా అన్నావు. ఇంకోగడికి 'ఆడదానివయినా నిన్నే పెళ్లాడేస్తాను' అని అనేకరంలాగున్నావు," అంది కామాక్షి.

ఇద్దరూ పకాలున నవ్వుకున్నారు.

"సరేగానీ, పెళ్లికొడుక్కి నువ్వు నచ్చేవనుకుందాం!... ఆయనగారు నీకు నచ్చకపోతే?" అని మరో క్లిష్టసమస్యను ప్రవేశపెట్టింది కామాక్షి.

"ఔను సుమీ!...అదీ ఓ సమస్యే!!... 'బాగానేఉంటార' ని మా నాన్నగారు అన్నారు." అంది శీతాయి.

"ఇంతకీ ఈ కట్నాలకాలంలో వరుడి బాగోగులతో సంబంధంఏమిటి? వరుడంటూ ఒకడుంటే వాడు బాగున్నవాళ్లలోజమే!... ఇంకో విచిత్రం చూచేవ్!... పిల్లకి, కుర్రాడు నచ్చినా నచ్చకపోయినా, కుర్రాడికి మాత్రం పిల్ల నచ్చితే చాలును?" అంది కామాక్షి.

"సరేగాని, పెళ్లయినతరువాత నేను అత్తవారింటికి వెళ్లిపోవాలి కాబోలు!" అంది శీతాయి ఓ రకమయిన ఆందోళనతో!

"నీ కత్తారింటికి వెళ్లడం ఇష్టం లేకపోతే, ఇల్లరికం రమ్మంటారు. మీ కేం?" అంది నవ్వుతూ.

"అది కాదు కామాక్షీ!... పెళ్లయిన తరువాత మనిద్దరం దూర మవుతాం కదా, అని" అంది అమాయకంగా.

"మన హృదయాలలో అభిమానం స్థిరంగా ఉంటే మనం దూరంగా ఉన్నా, ఒకరి హృదయంలో ఇంకొకరం ఎప్పుడూ ఉంటూనేఉంటాం."

"ఏమోగానీ, అదోరకమయిన బెంగగా ఉంది కామాక్షీ!— ఇక నీకూ పెళ్లిఅయిపోతే నువ్వూ అత్తవారింటికి వెళ్లిపోతావు. మళ్లీ మనిద్దరం ఎప్పుడయినా కలుసుకోగలమా? ఆ తరవాత మనకి స్వాతంత్ర్యం ఉంటుందని ఏమిటి నమ్మకం?"

అంతవరకూ తన పెళ్లిగురించి గానీ, తన భవిష్యత్తుగురించి గానీ, ఎన్నడూ కామాక్షి ఆలోచించనేలేదు!. కానీ అప్పుడు మాత్రం ఆలోచనలో పడింది. తన పెళ్లిమాట ఏంగాను?... అసలింతకీ తనకు పెళ్లవుతుందా? తన తండ్రి తనకు కట్నంతో పెళ్లి చేయగలిగే స్థితిలో ఉన్నాడా? ఒకవేళ పెళ్లిచేయగలిగిన ఎలాంటి సంబంధం వస్తుందో?... ఆమె ఆలోచనలు అనేక రకాలుగా పరుగెత్తేయి. శీతాయికి పెళ్లవుతుందంటే, మధ్య్యతనంలో ఆనందపడుతున్నది. కానీ తన పెళ్ళంటే ఆనందపడేవాళ్లెవరు;... కనీసం తనకయినా ఆనందం ఉంటుందా? ... శీతాయి పెళ్లంత వైభవంగా తన పెళ్లి జరుగుతుందా?— సమాధానాలు రకరకాలుగా ఆమెబుఱ్ఱలో చలించేయి.

కామాక్షి అలా మౌనంగా ఉండడం చూచి "ఏమిటలా ఆలోచిస్తున్నావు." అంది శీతాయి.

"ఆ!... ఏమీ లేదు. తొమ్మిదిగంటలయింది కదా, ఇంకా వాళ్లు రాలేదేమా? అని." అంది కామాక్షి తడబడుతూ.

అంతట్లోనే వీధిలో బండీ ఆగిన చప్పుడయింది. "దయచేయండని" అన్న కామేశంగారి గొంతు వినిపించింది.

"అరుగో నేవ్... వాళ్లే వచ్చుంటారు." అంది ఆత్రుతతో కామాక్షి. అంతవరకూ లేని సిగ్గూ భయం ఆవేశించింది శీతాయికి. అంతట్లోకి కామేశంగారు లోపలకు వచ్చి, "వాళ్లొచ్చేరు. కాఫీ, అదీ తయారుచేయమని ఇంట్లోచెప్పు కామాక్షీ!... తల రేగిపోయినట్లుంది దువ్వుకో శీతాయి!"... అంటూ మళ్లీ తొందర తొందరగా వీధిసావిట్లోకి వెళ్లిపోయేరు.

గబగబా అద్దందగ్గరకు వెళ్లింది శీతాయి! అద్దంలో చూచుకుంది ముఖం. పన్ని తీసింది. రేగినదగ్గర మళ్లీ దువ్వుకుంది. 'స్నో'ముద్ద తీసి ముఖానికి పులుముకుంది. దానిమీద పౌడర్ కోటింగ్ వేసింది. మళ్లీ పూర్తిగా కోటింగ్ వేసుకున్నట్లుంటే బాగుండదని తువ్వాలతో పైపైని తుడిచేసుకుంది. అంతట్లో వంటింటిలోకి కబురుచెప్పడానికి వెళ్లిన కామాక్షి తిరిగి వచ్చింది. "శీతాయీ... మీ కాబోయే ఆయన ఎలాగున్నారో తెలుసా?" అంది.

"నువ్వు చూసేవేమిటే? . ఎలా గున్నారే తెల్లగా..."

"ఆ! ఆ! తగ్గూ...అట్టే వర్ణించకు. తాపిగా విను..."

"అబ్బా! వేగిరం చెప్పవే, నీకు నచ్చేరా?"

"ఉఁ... చూడ్డానికి... బాగా ఉన్నట్లే!" అంది కామాక్షి నవ్వుతూ.

"అయితే తెలివి తేటలు అట్టే ఉండవనా నీ తాత్పర్యం?" అంది శీతాయి.

"నాకేం తెలుసు? నేనేం అతన్ని పరీక్షచేశానంటావా?" అంది కామాక్షి.

"నే నేమాట చెప్పినా విమర్శిస్తావు నువ్వు," అంది శీతాయి కోపంవచ్చినదానిలా మూతిపెట్టి.

"విమర్శించడం కాదే!......వాళ్లొచ్చేరన్న సంగతి మీ అమ్మతో చెప్పుదామని వంటింటిలోకి వెళుతున్నప్పుడు, ఇంకా వాళ్లు సావిట్లోకి రాలేదేమో నని గబుక్కున సావిట్లోకి వెళ్లేను. వాళ్లు అప్పుడే అక్కడ కుర్చీలమీద కూర్చున్నారు. ఆయన నావేపు చటుక్కున చూచేరు. నాలిక కరచుకొని సావిట్లోంచి ఒకే గెంతున వచ్చేసేనివతలకి. ఆయన తండ్రి కాబోలు! "ఆపిల్ల..." అని ఇంకా ఏమో అనబోతూ ఉండగానే, పరిగెత్తి మీయమ్మదగ్గరకు పారిపోయేను. ఏమయినా నువ్వు అదృష్ట

క్రొత్త డిజైనుల స్టాకు చేరినది
క్రొత్త డిజైనుల స్టాకు. 15 రోజులవరకు గొప్ప తగ్గింపు ధరలు. జ్యూయల్సు కలిగిన వాచీలు 10 సం॥ గ్యారంటీ.

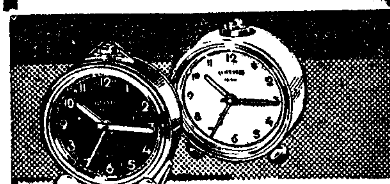

మ్యాట్టయిల్ అలారం
~~38/-~~ 17/-
స్పెషల్ రేడియం ~~42/-~~ 20/8/-
పాకెట్ వాచి ~~30/-~~ 14/-

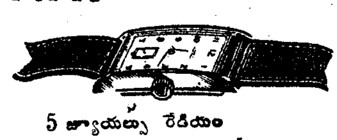

5 జ్యూయల్సు రేడియం
సెంటర్—సెకండ్ ~~42/-~~ 26/-
రైల్వే గార్డవర్ క్రోమియం ~~55/-~~ 24/-
గోల్డ్ కమాండర్ సుప్రీం ~~85/-~~ 32/-

15 జూయల్సు రెక్టాంగులర్ స్పెషల్ ~~130/-~~ 55/-
స్త్రీల గోల్డ్ డీసెంట్ చిన్నది ~~80/-~~ 33/-
పురుషుల పారిస్ షేప్ ~~90/-~~ 41/-

క్రోమియం రేడియం ~~40/-~~ 20/8/-
స్పెషల్ గోల్డ్ సెకండ్ పిడిల్ ~~52/-~~ 23/8/-

POSTAGE EXTRA, FREE ON TWO.

STANDARD WATCH COMPANY
POST BOX NO. 288. CALCUTTA-1

వంతురాలివి. ఆయనగారు నీకు నచ్చక పోరులే!" అంది కామాక్షి.

"ఊఁ అలాగేం?..... ఇంతకీ నువ్వు అదృష్టవంతురాలివి కావంటావు?"

"ఎందుకు కాను? ...ప్రియస్నేహితురాలి పెళ్లి సందర్భంలో పాల్గొనడం అదృష్టం కాదూ? నువ్వు నా వివాహమప్పుడు నా అంత స్వతంత్రంగా పాల్గొగలవా? అప్పుడు మీ ఆయన నీకనుమతి ఇస్తారా?...సరేలే, అవంతా ఇప్పుడెందుకు? అన్నట్లు అవతల మా అమ్మగారికి సాయం చేయాలి." అంటూ వంటింటి వేపు పారిపోయింది కామాక్షి.

పెళ్లిచూపులు అయేయి. "పసుపూ కుంకం ఎప్పుడు ఇమ్మంటా"రని అడిగేరు కామయ్యగారు. 'మేమక్కడకు వెళ్లిన తరువాత ఆలోచించి ఏవిషయం ఉత్తరం వ్రాస్తామని,' పెళ్లికొడుకుతండ్రి అని, కామయ్యగారిని ఆందోళనలో ముంచి వెళ్లిపోయేరు.

* * * *

ఉత్తరం వస్తుందేమో నని, ఓ వారం రోజులపాటు ఎదురు చూచేరు కామయ్యగారు. కానీ ఉత్తరంమాత్రం రాలేదు. అతని ఆందోళన మరీ హెచ్చయింది. ఆ ఆందోళన, ఆందోళనగానే ఉండిపోక ఓ నిశ్చయానికి వచ్చేసింది. కుఱ్ఱాడికి పిల్ల నచ్చలేదని తెలిసింది. పైగా మరో విచిత్రమయిన విషయంకూడా లోకంనోళ్లోంచి బయటపడింది. "పేరయ్యగారి కూతురు కామాక్షి చాలా బాగుందిట! దాన్ని పెళ్లాడతాడట!" అని. ఈ విషయం పేరయ్యకెంతో ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది—కామయ్యగారికి మాత్రం ఈర్ష్యాకోపాలను, రెండింటినీ కలుగజేసింది. ఫలితంగా కామాక్షి శీతాయిలు వేరుచేయబడ్డారు!!...

—ఇంతకీ జరిగిన సంగతేమిటంటే, పెళ్లిచూపులకని వచ్చినప్పుడు మొదట కామాక్షిని చూచి, అదే కామయ్యగారి కూతురని భ్రమించేరు. కానీ, ఆ తరువాత, కామాక్షి పేరయ్యకూతురని తెలుసుకున్నారు. ఆ తరువాత శీతాయిని చూడ్డం జరిగింది. వరుడి కళ్లకు శీతాయి నచ్చలేదు. నిజానికి శీతాయి అంత అందమయినదికూడా కాదు. అదీకాక ఓ అపూర్వజ్యోతిలా అగుపించిన కామాక్షిమీద లగ్నమయింది వరుడి మనస్సు!...కట్నం లేకపోయినా సరే 'కామాక్షినే పెళ్లి చేసుకుంటా'నని పట్టుపట్టేడు. ఆ విషయం లోకానికి తెలిసింది. ఇక నే?...ఒక్కమారు 'గుప్' మంది. "ఇంతకీ పేరయ్యగారదృష్టవంతులు." అన్నారు కొందరు వేదాంతులు— "ఆ పిల్ల పూర్వజన్మలో నోచిన నోముల ఫలితం!" అన్నారు ఆడమ్మలక్కలు— "ఇంతకీ అది బంగారపు బొమ్మలాగుంటుంది. ఎగిరెగిరి దాన్ని చేసుకుంటారు." అన్నారు కొందరు—

లోకం ఏరకంగా పేరయ్యపట్ల ఉంటున్నప్పటికీ, కామయ్యకుటుంబానికి మాత్రం, పేరయ్యకుటుంబంమీద ద్వేషం ప్రబలింది. తనకు పోటీగా పేరయ్య వచ్చేడని కామయ్య అభిప్రాయం!...

ఇంతకీ ఆ పరిణామానికి ఎవరు బాధ్యులు?

కామాక్షిహృదయంలో తుపాను చెలరేగింది!... శీతాయిని విడిచిఉండటం దుర్లభమయింది. ఒకనాడు పెరటిదారంట దొంగతనంగా పోయి శీతాయిని కలుసుకుంది. "శీతాయీ...నావల్ల ఏదయినా తప్పుందంటావా?" అని అడిగింది కన్నీరు కారుస్తూ—

—సమాధానం చెప్పకుండా ఇంట్లోకి వెళ్లిపోయి తలుపేసుకుంది శీతాయి. నిలువునా నీరయిపోయింది కామాక్షి. శీతాయిలోకూడా అంత మార్పు వస్తుందని ఏకోశాన్నా అనుకోలేకపోయింది. బరువయిన హృదయంతో ఇంటిముఖం పట్టింది.

'ఇంతకీ ఎవరిదీ తప్పు?' అని ప్రశ్నించుకుంది కామాక్షి!.. తను అందంగా ఉండడమేనా తన తప్పు? వరుని కళ్లకు తను నచ్చడమేనా తన తప్పు?...శీతాయి ఇంటికానాడు వెళ్లడమా తన తప్పు?-అసలు శీతాయిని అంతలా తను ప్రేమిస్తూఉండడమేనా తన తప్పు?...జరిగినదేదో జరిగిపోయింది!! శీతాయి అలా తనని ఎందుకు దూరం చెయ్యాలి? దానికయినా ఆమాత్రం జ్ఞానం ఉండక్కర్లేదూ? 'అసలు శీతాయికి తనమీద హృదయపూర్వకమయిన అభిమానం లేదూ?"...ఈ విచిత్రపరిణామం కామాక్షిమనస్సులో మానని గాయాన్ని ఏర్పరిచింది.

* * * *

కామాక్షివివాహం వైభవంగా జరిగిపోయింది. శీతాయిని కోరుండి వెళ్లి పిల్చినప్పటికీ రాలేదు. "శీతాయీ! ఈ విచిత్ర పరిణామాని కెవరం బాధ్యులం?....నావల్ల దోషం లేదన్న సంగతి నీకూ తెలుసు!... అనవసరంగా నన్నపార్థం చేసుకుని నావివాహానికి రావడం మానేసేవు. సరే, నీ వివాహానికిమాత్రం నువ్వు పిలవకపోయినా వస్తాను." అంది కామాక్షామెతో అత్తారింటికెళ్లిపోయేరోజున.

—"నాకు పెళ్లయినప్పటిమాటకదా!" అంది శీతాయి నిస్పృహతో, నిరాశతో, అసూయతో.

శీతాయిపెళ్లిగురించి కామాక్షి వెళ్లనవసరం లేకపోయింది. వెళదామనుకుందగానీ, ఆమెపెళ్లి ఈలోకంలో కాదు!.... మాయలమారి స్ఫోటకం ఆమెను మరోదగ్గరకు తీసుకుపోయింది.

రు. 100 బహుమానం
(గవర్నమెంటు రిజిస్టరు)
తెల్ల వెంట్రుకలను అంత మొందించండి. రంగులు వాడకండి మా ఆయుర్వేద సువాసన "సెంట్రల్ మోహిని ఆయిల్" 60 ఏళ్లదాకా నల్లగా ఉంచును, ఇది మీ దృష్టిని వృద్ధిపరచి తల నొప్పిని కుదుర్చుతుంది. కొన్ని వెంట్రుకలు తెల్లబడితే రూ 2-8-0 తో ఒక సీసా (మూడు ఒకసారి 6-8-0) కొనండి. హెచ్చుగ తెల్లబడితే 3-8-0 (మూడు ఒకసారి 9-0-0.) తలంతా తెల్లబడితే రు. 5-0-0 (మూడు ఒకసారి రు. 12) కొనండి. ఇది అబద్ధమని ఋజువుచేసిన వారికి రు. 100 బహుమానం. పూర్తి వివరాలకి అణాన్నర స్టాంపు పంపి గ్యారంటీ తీసుకొనండి
Bharat Kalyan Aushadhalaya,
ost Bag No 6725 Calcutta (A.P)